

U.T.C. SEMICENTENAR U.T.C.

Cunoașterea tradițiilor glorioase ale mișcării revoluționare de tineret din țara noastră...

Elevii școlilor generale din Budești, Ciolpani, Grădiște, Vede, Bolintinu din Vale...

Concursul, valorificând tema luptei la care au participat tinerii comuniști...

Clubul tineretului din Oradea adăpostește în mod frecvent în ultima vreme manifestări care exercită o puternică forță de atracție...

Un simpozion „Semicentener glorios”, cărui a se nauda două concursuri „Eroi au fost, eroi sunt încă” și „Pagini din istoria U.T.C.”...

In municipiile Galați și Tecuci, ca de altfel și în numeroase comune ale județului Galați...

noastră revoluționară”. A fost declanșată și faza de masă a concursului „Tradiții glorioase ale U.T.C.”.

Secretarii Comitetului județean Cor. al U.T.C. au fost oaspeții tinerilor din orașul Târgu, din comuna Turcoeni și a Crăieștii...

FIECARE UTECIST FRUNTAȘ ÎN PRODUCȚIE, MODEL ÎN COMPORTARE

REPERE DISTINCTE PE FLUXUL CALITĂȚII AUTOCONTROLUL ȘI AUTOEXIGENȚA

Pînă nu de mult peste 60 la sută din rulmenții produși în uzina brașovenă se încadrau în baremul — „calitate normală”.

În producție. Ei nu reușeau în numai câteva luni, prin cursurile de calificare, să dobândească cunoștințele și deprinderile prețioase de complexitate sarcinilor lor.

„Organizații de tineret și revine obligația, spune secretarul de partid, să găsească forme proprii de aprofundare a cunoștințelor tinerilor, îndeosebi a celor noi veniți, a celor care se calificaseră mai înainte la locul de muncă, să le controleze mai îndeaproape prezența la formele de perfecționare profesională în care sint incluși, mo-

ROMULUS LAL (Continuare în pag. a II-a)

PROPAGANDISTUL ȘI CERCUL SĂU DE ÎNVĂȚĂMÎNT POLITIC

Caracteristicile pentru noul an de învățămînt politic-ideologic U.T.C., care a debutat cu aproape trei luni în urmă prin studierea aprofundată a documentelor plenerului C.C. al P.C.R. din 3-5 noiembrie...

de aici și cerința de a-i ține la curent cu ultimele documente de partid și de stat, de a prezenta succint și unele evenimente politice interne sau externe.

la simpla lectură în fața uteciștilor și expunerilor publicate în presă pentru fiecare dintre teme, fără ca măcar să completeze aceste lecturi cu date din documente de partid, din cărți.

ION TRONAC

(Continuare în pag. a II-a)

COMUNIȘTII DESPRE TINERI

Nu era o adunare generală neobișnuită. Comuniștii din secția rectificării analizaseră în neamănăduț rîndurile activității organizației U.T.C. și s-au gîndit la ordinea de zi și la figura un aspect mai concret, mai detasat din munca sa, mobilizarea tuturor tinerilor la efortul comun pentru ridicarea eficienței economice a producției...

„Înainte de a vorbi despre calitate trebuie să vorbim despre pregătirea profesională a tinerilor — consideră maestrul Vasile Ungureanu, secretarul organizației de partid. Nu la modul general ci de la om la om.

Se naște un nou gigant de oțel

PAȘI PE TERRA — Instantaneu sovietice

TINERETUL LUMII ÎN LUPȚĂ — Recrudescența frământărilor studențești din Filipine

ÎN PAGINA a 4-a

AVUTUL STATULUI —

AVUTUL NOSTRU

dați-mi altul nou!

Larna îi determină pe buni gospodari să-și construiască provizoriu curi. Pentru asta necesar este traducerea în desăsurarea unui proces științific și intensificarea de a cărui realizare depinde însoșii bunul mers al campaniilor agricole...

canice ale C.A.P.-urilor, depinde asigurarea unui potențial mare de lucru, a unui randament optim al tuturor mașinilor și utilajelor în perioada campaniei.

nuri — parte componentă a propriei noastre avuții — s-sar putea pierde, deteriora sau folosi irațional.

Viorela Raba Andrei Bărsan (Continuare în pag. a II-a)

„Tractorul e-n pană... dați-mi altul nou!”

(Continuare în pag. a II-a)

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II Nr. 7062

4 PAGINI — 30 BANI

LUNI 31 IANUARIE 1972

CE INCLUDE ȘCOALA ÎN TIMPUL ORELOR DE PRACTICĂ?

Faptul este îndeobște cunoscut: pentru școala de tip profesional orele de practică sînt cheia procesului de învățămînt. În investigația noastră făcută în câteva școli profesionale ale Buzăului am urmărit nu pur și simplu cum se desfășoară practica, ci ce soluții au fost găsite pentru ca activitatea practică, distribuită pe un număr considerabil de ore, să-l pregătească total pe tânăr pentru meserie.

atelier trebuie să se soldeze cu pregătirea de bază în meseria de lăcătuș de întreținere sau utilaj construcții. Dar școala nu se mulțamește cu un simplu exercițiu de atelier la care să-i solicite pe începători. Întrucît dispune de un atelier foarte bine dotat cu truse individuale complete și mașini-unelte, se urmărește înțelegerea rapidă a elevilor cu un capital de cunoștințe și deprinderi practice pentru ca, apoi, atelierul să producă și să producă în scopurile formative-educative pentru elevi.

„Laurii muncii” Foto: GHEORGHE CUCU

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SIMBATA ȘI DUMINICA A AVUT LOC LA CIMPLUNG MOLDOVENEȘC O exuberantă manifestare a tineretii FESTIVALUL SPORTURILOR DE IARNĂ

Orășul de la poalele masivului Rarău, Cimpulung-Moldoveneșc, a fost duminică gazda unei impresionale și entuziaste manifestări sportive, intitulată semnificativ: „Festivalul sporturilor de iarnă”.

sau Fălticeniilor, le oferă în anotimpul rece practicării sporturilor albe.

președintele comisiei județene Suceava de schi, ne spunea: „Prin numărul mare de participanți și la etapele de masă și la faza finală de azi, a reieșit că schiul constituie pentru suveveni sportul favorit de iarnă.

ION BELDEANU (Continuare în pag. a III-a)

ÎN PAGINA a 3-a

- După ce criteriile planificăm CONȘTRUCȚIA SALTELOR DE SPORT? PIRTIILE OLIMPICE ÎMPLINESC 48 DE ANI! Fotbal — BOGAT PROGRAM INTERNAȚIONAL Judo — INTERNAȚIONALELE ROMÂNIEI — UN SUCCES! Hochei — SEMNAL DE ALARMĂ Tenis — I. NĂȘTASE ȘI I. ȚIRIAC DUBLI FINALIȘTI

LĂSAȚI BĂIEȚII SĂ UMBLE!

de ION BĂIEȘU

Ne piacă în ureche, dinspre Brazilia, tot felul de vestii cenusii despre trimișii noștri speciali pe pământul lui Pele. Unii spun că Steaua ar fi luat spînz bății, a doua ar fi dar mie nu-mi vine să cred, trebuie să fie altceva la mijloc. Nu cred eu să fi primit ei alde Haidu și Coman douăsprezece goluri aiurea, fără să aibă din partea șefilor lor o încălțare specială.

(Continuare în pag. a III-a)

AUTOCONTROLUL ȘI AUTOEXIGENȚA

(Urmare din pag. 1)

erul indicat al mașinii, norma și instrucțiunile tehnologice. Or, cei care însoțesc mașinile cu plimbări, întirizieri, suete, proasta ordine în perimetrul locului lor de muncă, cele mai dese cazuri sunt cei care au ales Cosma — să facă rebuturi, E și normal. Ei încearcă să recupereze timpul îrosit forțând mașina, scoțând-o din ritmul ei normal.

Ne-a fost o simplă teoretizare. Comunistul Cosma a pornit de la nume și fapte reale din schimbul respectiv. Tinerii Victor Panait, Vasile Dumitrache, Nicolae Gavrilă sunt cei care au atras atenția prin întirizieri, plimbări, abaterile lor din uzină. „Este adevărat, ei sînt surzii răspunzători de faptele lor — continuă tovarășul nostru, dar organizația U.T.C. trebuie să-i reprimăm îngăduința față de abaterile acestora, lipsa de operativitate în luarea unor măsuri educative. Sugerăm înființarea unei brigăzi artistice de agitație care să satirizeze abaterile disciplinare ale unora, să stimuleze meritele altora, să devină în mișcarea organizației un mijloc educativ”.

concurs permanent între tineri, care să-și propună ca obiectiv întărirea mașinilor, ordinea și curățenia la locul de muncă. Adunarea generală a organizației nr. 6 a P.C.R. din secția rectificării a Fabricii de rulmenți din Brașov, în care a fost analizată activitatea organizației U.T.C., s-a desfășurat în urmă cu trei luni de zile. N-am reținut aici decât o foarte mică parte din dezbateri, doar câteva opinii și sugestii. Ce a urmat? Ne răspund în continuare membrii biroului organizației U.T.C., tinerii, dar mai ales datele statistice, rezultatele efective consumate în producție.

MICRONUL, GRAMUL, SECUNDA

Trei noțiuni distincte dar care dimensionează cu cea mai mare exigență conștiința calitativă a activității fiecărui salariat și fabricii de rulmenți. Micronul, precizia piesei; gramul, gospodărirea judicioasă a materialului; secunda, densitatea timpului de muncă. Trei noțiuni economice, trei obiective de primă importanță în activitatea și competitivitatea tinerilor.

„De fapt este vorba de o inițiativă lansată în secția noastră — ne informează tovarășul Valeriu Chiorpea, secretarul organizației U.T.C. nr. 6. Noi am preluat-o imediat și am adaptat-o inițiativii mai cuprinzătoare „dicare a rezervelor timpului în producție, model în comportare” — cadrul de muncă în care ne vom desfășura activitatea noastră de producție, politică și educațională, în vederea asigurării semicentenarului U.T.C.”

— Care sînt formele prin care va-ți gândit să materializați inițiativa forțorilor?

— Printr-o suită de... alte inițiativă. Intervine Petre Stoiian, membru în biroul U.T.C. — Ca o acțiune de masă cu foarte bune rezultate s-a impus autocontrolul. Fiecare muncitor a fost dotat cu aparate de control strict necesare pentru a-și verifica singur și pe faze, fiecare reper executat. Organizația U.T.C. a urmărit în paralel, prin adunările sale generale, prin învățămîntul politic, prin discuțiile cu tinerii vizitați, creșterea răspunderii și exigenței fiecărui față de calitatea muncii sale.

— Această tablă neagră pe care se văd două rubrici grăitoare „certați cu micronii” și „prietenii ai micronilor” este tot o inspirație recentă? — Intra-adevăr, aici își găsește zădărnici de cinstite cei care dau cea mai bună producție, ne explică Marcel Desliu, un alt membru al biroului organizației U.T.C. și alături, locul jenant, cei care rebutează. Efectul este peste cel așteptat. Tot mai puțini tineri izbutesc să-și „transfer” numele la publicitate laudă „prietenii ai micronilor”, tot mai puțini sînt aceia care se dezonorează prin superficialitatea muncii lor.

Fieșele de evidență a calității, conținutul pentru cel mai curățit de muncă, mașina cea mai bine întreținută, brigada artistică de agitație, intercalarea tinerilor noi veniți în secție între muncitorii cu cea mai valoroasă experiență — alte idei sugerate în adunarea generală a organizației de partid — sînt în prezent toate acestea mijloace operaționale și eficiente prin care acțiunea organizației U.T.C. pentru creșterea contribuției fiecărui tineri la îmbunătățirea calității rulmenților, pentru situarea fiecărui tineri la nivelul celor mai buni muncitori.

UN SONDAJ DE ULTIMA ORA

— Vă rugăm să vă spuneți părerea: care sînt în prezent tinerii „virfuri” din organizația U.T.C. nr. 6, cei mai pregătiți, mai conștiințioși, mai inventivi? — Tovarășii din biroul organizației de partid nu se grăbesc cu răspunsul. Interlocutorii noștri încearcă să-și reamintesc un tiner care să fi executat în ultimul timp măcar o piesă cu abateri de la calitate, care să fi săvîrșit măcar un act de indisciplină. În cele din urmă găsim o replică potrivită.

— Din 42 de tineri sînt patru care au dat răspunsuri la întrebările noastre. De data aceasta ni se răspunde cu ușurință pentru că este evident serviciul U.T.C. este clar.

— Dacă înainte, cum spuneam, numai 40 la sută din producția noastră îndeplinea condițiile de calitate superioară pentru export, acum, acest procent este de sută la sută. Saltul se datorează fără îndoială — apreciază șeful atelierului, tovarășul Dumitru Rădulescu — și organizației U.T.C., tinerilor care ei înșiși trebuiau și au reușit să facă un salt calitativ în pregătire și răspundere lor.

CE INCLUDE ȘCOALA ?

(Urmare din pag. 1)

ferme, conduși de muncitorii. Aceasta înseamnă răspundere, intrucul elevul este pus să facă preparatul și el știe că orice defecțiune poate duce la pagube de milioane de lei, mai mult, la pierdere de vieți omenești. Unul din beneficiarii acestei inițiativă, elevul Emil Lupu, ne-a vorbit despre mulțumirea colegilor săi și a sa, de a fi tratați pe picior de egalitate cu muncitorii. E drept, preciza el, că randamentul muncii elevilor este mai scăzut cu 20 la sută față de al muncitorilor, dar în satisfacția să dea lucrări de aceeași calitate ca a acestora și să contribuie la îndeplinirea și depășirea planului de producție. Grupul școlar cooperatist aduce și el elemente de experiență privind utilizarea practică. Preocuparea, aici, este de a acoperi orele cu activitate efectivă, dar nu orice fel de activitate, ci integrarea elevilor într-un flux de lucru similar cu cel pe care îl vor practica ca meserie. Baza practicii o constituie atelierul-școală și abia la sfîrșit de an, într-o perioadă comasată se face practică în unități de specialitate. Atelierul școlar este, de fapt, la dimensiuni reduse, atelierul viitor în care vor lucra. În anul doi, elevul execută lucrări pe bază de comandă din partea întreprinderii intercooperatiste. Produsele se execută în serie mică, ceea ce permite realizarea unor operații diverse de către elevi. În anul al III-lea de acum, elevul are sarcini de producție la nivelul unităților în

care vor profesa la absolvire. Am cunoscut și unele aspecte ale practicii la Liceul agricol. Un singur exemplu ne este de folos pentru a arăta că și aici problemele se rezolvă favorabil. Elevii de la Îmbunătățiri funciare conduc unele lucrări direct — instalări, irigații, desecări — și o fac cu competența absolvenților de liceu și a tehnicienilor calificați. În plus, toți elevii din ultimul an al liceului și-au ales pentru diplomă teme legate de producție și le vor realiza în producție. Faptul că 90 la sută din absolvenții liceului — promoția de anul trecut — au reușit în învățămîntul superior de specialitate, atestă buna pregătire dobîndită de elevi. Făcăt însă că la atîta reușită organizația U.T.C. adaugă puțin. La Grupul școlar cooperatist și la Liceul agricol organizația U.T.C. antrenează elevii să-și aducă o contribuție proprie la realizarea unui aspect îngrîșit al atelierelor, executînd multe elemente decorative, fapt nu lipsit de importanță pentru inițierea tinerilor în problemele de estetică industrială și ergonomice. Dar e cam puțin. Și mai ales puțin se manifestă de partea organizațiilor U.T.C. din întreprinderile unde fac elevii practică. S-a parcurs un trimestru de școală, iar pe planul acesta, al intervențiilor și colaborării organizațiilor U.T.C.-școlare, înțelegînd pentru optimizarea practicii și sporierea aspectelor ei educative, nu s-a întreprins mare lucru. Trebuie și să acționeze și de mull o obligație — să se înceapă acțiuni comune, ne vom ocupa de elevii care vin la practică, îi vom ajuta la „am început, am colaborat, acestea sînt primele rezultate”. Pe cînd un asemenea răspuns?

CRONICA U.T.C.

Sîmbătă s-a înapoiat în Capitală, venind de la Varsavia, delegația Uniunii Tineretului Comunist, formată din Lovășii Ion Popescu, secretar al C.C. al U.T.C., și Gheorghe Trif, președintele Consiliului tineret sîtes de la Comitetul județean Satu Mare al U.T.C., care va participa la o reuniune organizată de Comitetul Polonez al Organizațiilor de Tineret (O.K.W.O.M.) din R. P. Polonă, pe tema „Tineretul și progresul tehnicii științifice în agricultură”. La sosire, pe aeroportul București-Otopeni, delegația a fost întâmpinată de tovarășul Gheorghe Stoica, secretar al C.C. al U.T.C., de activiști al U.T.C.

„demolăm” și multe caucioruri de tractor în stare foarte bună dar care zac totuși aruncate în bălării. În magazia cu o imensă spîrtură într-un perete poate în-

CRONICA FILMULUI

Ar trebui să începem — ceea ce și facem — cu o întrebare: de ce anunțăm film „Moartea lui Ipu” și schimbăm între timp titlul? Răspunsul ține de vizitarea regională a lui Sergiu Nicolaescu care a găsit o excelentă „rezolvare” cinematografică a navelor semnate de Titus Popovici. O rezolvare, care ține de ceea ce înseamnă o ecranizare. În filmul lui Sergiu Nicolaescu finalul deschis, posibilul întîmplării și rezolvării ale aceluiași întîmplării, sînt tot atîtea dovezi ale încrederii în public. Pînă a discuta cu ceea ce înseamnă încredere în public e necesar să discutăm despre subiectul navelor și totodată al filmului.

re de să-i zicem, frondă, pentru că e nemulțumit de mediul în care trăiește. Nemulțumire care înseamnă pentru el un dispreț tangent la abuzie. Și atunci se oferă dorindu-și o reabilitare nu atât post mortem, pentru că aia nu-l interesează, ci în viață. Într-o viață care nu mai ține pentru el decît 24 de ore. El cere deci, aceluiași oameni care l-au umilit, să-l reabiliteze și moral și material. Profită înțelept, mîștrind, de ei și le cere, ultimativ, o rezolvare a situației sale discutabile. Ei o fac, din lașitate, din comoditate și mai ales dintr-un fel de sentiment al salvării cu orice preț.

ATUNCI I-AM CONDMANAT PE TOȚI LA MOARTE

Deci: într-un sat ardelean, în zilele cînd armata hileristă se retrage, un ofițer este găsit asasinat. Comandantul ad-hoc al satului ordonă găsirea „vinovatului” ori asasinarea (de data aceasta cu imperativ pe care numai războiul îl poate „explica”), alve vînători. Și cine, în afara vînătorilor, poate fi acesta care să încerce curajul adevărului? Cine, nu știm. Ceea ce știm, și ceea ce filmul ne arată, e lumea aceluia sat, o lume în primul rînd reprezentată din notabilități (preot, primar, notari etc.), care găsesc soluția, lașă dar salvatoare pentru mentalitatea lor, de a propune celui mai umil din sat să se ofere execuției. Umil nu numai în sensul material ci și în sensul moral al civiltății. Un personal, Ipu, un fel de nebulon al satului care este împovărat printr-o regie în care sînt aduse ca argumente mila, patriotismul terosera etc., etc. Dar acest nebulon, și aici este marea merit al navelor în primul rînd, are ceva din tragicul înțelept al — împingînd lucrurile pînă la extrem — bufonului shakespearian. Nebulon nu numai că nu e nebulon dar este un personaj care mimează această sta-

semnat și el tot de autorul navelor, au fost, în parte, bine rezolvate cinematografic. Ceea ce a încercat și nu a reușit Sergiu Nicolaescu (autorul filmelor „Dații” și „Mihai Viteazul”, filme deja și pe drept cuvînt intrate în istoria cinematografiei noastre ca momente ale istoriei totdeauna prezente prin implicațiile sale contemporane), e faptul că a insistat pe un fel de satietate, ca să nu spun calofie, a imaginii cinematografice. Prea mult s-a insistat pe „flou-” imaginii și al muncii pentru a ne arăta un mediu, o lume peste care și pentru care satira e de un eufemism. Dacă a reușit excelent în ceea ce privește incriminarea unor mentalități sufocate și sufocante nu știm de ce era nevoie, neapărat nevoie, și de a prezentare lirică.

Dacă, Amza Pelea în rolul principal, ca să nu mai spunem de copilul Cristian Sofon, ne-a arătat o fațetă nouă a calităților sale actoricești, autenticul eveniment interpretat al filmului îl reprezintă Ion Besoiu. Scos din tiparul unor roluri de june-juni oarecare încă de la Mihai Viteazul (în rolul lui Sigismund Bathory), tot în regia lui Sergiu Nicolaescu, popularul actor reușește convingător să dovedească că avem în el unul din acei actori de excepție. De asemenea, și Ioana Bulcă, și ea mult vreme maculată printr-o distribuție oarecare în roluri de „și numai de femei fatale, are în acest film primul său rol mare. Eram tentați să zicem autentic dacă nu ne-am aduce aminte că debutul ei cinematografic, în „Moara cu noroc”, a însemnat un succes de-aia acum confirmat pe deplin.

Încrederea în public, de care aminteam, înseamnă aici morală înaltă, estetică, a subiectului de gravă meditație propus de film.

TUDOR STĂNESCU

P.S. Citim cu mirare în cronica tovarășii Florica Ichim următoarele: „Situația rar și fericită pentru un autor: să-și transpună, în scenariu cinematografic propria creație literară, să aibă maroarea şansă de a urmări pînă la film, lumea gândurilor sale a personalului, precum și stările conflictuale, simțămîntele, visurile pe care acestea le trăiește. De o asemenea specială situație a beneficiat Titus Popovici care a scris *manu propria* scenariul pentru filmul „Atunci i-am condamnat pe toți la moarte”. Ne miră nu aprecierea pentru Titus Popovici cit acest „*manu propria*”. Adică alt scenariu nu-și scrie scenariul „*manu propria*”? Ori n-am înțeles noi bine, ori este cazul să primim explicații.

Propagandistul

(Urmare din pag. 1)

Rîșnov cu mai mulți conducători ai cercurilor de învățămînt politic-ideologic U.T.C. Cornel Dorea, este astăzi înțeles în privința mobilizării tinerilor la lecții, la pregătire, rolul cel mai important îl are secretarul organizației U.T.C. respective, prin care propagandistul comunică datele, locul învățării, tema și bibliografia. N-am nota această opinie dacă n-am fi înțeles-o destul de des. Dar mai frecvent am avut ocazia să cunoaștem și un alt fel de a privi lucrurile, pe care îl socotim corespunzător, ca adevărat util; inusit propagandistul, desigur și prin membrii comisiilor politic-ideologice sau prin responsabili de resort din birourile U.T.C., secretarii U.T.C., își îndeplinesc rolul de mobilizatori, în contact direct cu membrii cercului, și chiar în afara discuțiilor prilejuate de expunerea și dezbaterile teme, la întîlnirile lunare. Acest contact permanent cu problemele de muncă și de viață ale tinerilor, cu felul de a gândi și cu nivelul lor de cunoștințe politice, un alt propagandist, Dorin Kosca, îl corela cu necesitatea unei bune familiarizări cu universul interior al gândirii tinerilor. Astfel, fie în conversațiile directe, fie în întîlnirile lunare, propagandistul este dator să răspundă la diferite întrebări, să clarifice termeni, noțiuni politice, de economie, de sociologie, mai ales ca unii tineri abia încep să-și formeze o cultură politică, iar cei din mediul rural vin cu un mai scăzut orizont de cunoștințe politic-ideologice.

„De aici și necesitatea de a desfășura activ lecțiile de învățămînt politic, într-un stil pedagogic, dar nu scolastic — completa Gheorghe Lupu. Fiecare temă ce o expunem mai întîi în punctele principale, apoi discutăm, facem precizările și sublinierile necesare. Răspund la întrebări și pun la rîndul meu întrebări tinerilor, ca să văd ce s-a reținut. Făc așa o adevărată fixare a celor mai importante cunoștințe, dar îmi dau seama și dacă tinerii au înțeles termenii folosiți în discuție. Astfel, uneori, a fost nevoie să explic și noțiunile de „politică”, „societate”, „contemporanitate”, „preț de cost”. Prin caracterul activ, înțeles însă și altceva: legarea permanentă a discuțiilor la tema dată cu fapte și cu argumente ale experienței directe a colectivului, din muncă și în viața înșirîndu-se, vorbind de industrializarea țării am găsit argumente și în rememoraarea procesului de dezvoltare a fabricii noastre; cu privire la condițiile de viață oferite tineretului, am prezentat și noile cămine în care locuiesc tinerii muncitorii ai întreprinderii etc.”. Într-o asemenea perspectivă de înțelegere a rolului propagandistului, solicitat să se afirme cu atare în toată activitatea lui, iar în mod direct îndrumînd pregătirea tinerilor în cadrul cercului de învățămînt politic-ideologic pe care-l conduce, Dieter Wehler, de la aceeași întreprindere, situa și utilitatea de a se folosi prietenilor acestor întîlniri și pentru o întoarcere politică operativă a tinerilor: „Experiența ne-a dovedit că fiecare temă din circuitul de învățămînt politic-ideologic, în rezervă timp și pentru succente răspunsuri despre evenimente politice la zi. Fără îndoială, nu trebuie să facem din această practică singura modalitate de informare politică. Activitatea activă în respectul și alte modalități, în adunările generale, la întîlniri cu activiști, simpozion etc.”

Experiențele relevate de participarea la discuții, impuse în mod vădit, ca o concluzie faptul că față de fiecare solicitare a propagandistului, competența răspunsurilor sale este strîns și nemijlocit condiționată de calitatea și de cunoștințele acestuia. Efortul individual de informare și de pregătire se impune ca un principiu de conduită, derivînd din interesul, dăruirea propagandistilor pentru îndeplinirea sarcinilor încredințate de organizație.

(Urmare din pag. 1)

combine și semănători se află în revizii și reparatii curente. Consultăm lista comenzilor de materiale, solicităm lămuriri în legătură cu consumul acestora, cu modul în care dotarea răspunde exigențelor de pe agenda de lucru. Discuțînd, printre alții cu tinerii mecanicizatori Ilarie Hoană, am reținut un element principal care avea să ne laseze, în continuare, pe „pista” arhetipului.

— Important este modul în care sînt exploatare utilajele pe parcursul campaniei. Unii mecanicizatori mai tineri cred că tracorul, de exemplu, dacă nu face din plin „datoria” un sezon, mai departe nu contează ce se întîmplă cu el: tot îl pun ei la punct, la iară, băieții de la atelier”. Gîndind așa, evident greșit, mecanicizatorul respectiv are mai puțină mișcă față de mașină, nu o îngrijește cum s-ar cădea. Și mașina se răzuină. Fie că te lași în toila lucrărilor, fie că i se face viața mai scurtă.

Trebuie să reținem că tractorul sau orice alt utilaj — în funcție de structura sa — este prevăzut să efectueze o anumită gamă de lucrări agricole după care urmează să suporte, esalonat, o serie de reparatii. Exploatarea corectă și întreținerea corespunzătoare pe parcurs sunt cele două condiții care fac ca „graficul” mașinii să fie respectat în întregime și înseamnă, fără discuție, doar pagube și pierderi. Dar să exemplificăm S.M.A.-ul de la Hărman nu este singura unitate din județ în care grădă față de mașini în campanie, ține seama de acest adevăr. Stațiunile de mașini agricole din Făgăraș și Ucea ra-

portează, de asemenea, cifre conform planificărilor, la consumurile specifice de piese, motoare și lubrifianti. „Nu întîmplător exact acolo unde astfel de aspecte sînt dezbătute cu insistență în adunările tineretului mecanicizatori, așa cum se întîmplă la Făgăraș, și situațiile în care tracorul rămîne pe butuci, să se ceară piese de la S.M.A. sau să se trimită mașina cu ușurință în reparatii capitale. Nu mai merge, și gata! Chiar dacă, conform fișei de exploatare, mașina ar mai fi trebuit să funcționeze încă”. Paguba aici intervine.”

La S.M.A. Stupîni — unde am putut înregistra pe peliculă numeroase imagini de mașini și utilajele agricole leșite prematur din uz — replica nu mai merge, și gata! revenea în multe din discuțiile purtate cu mecanicizatorii. Utcistul Mare Winter, mecanic la atelierul C.A.F.-ului, vede problema în ter-o optică cel puțin ciudată: „Eu stau la volan, și strag de mașină ciț merge... Dacă am primi cîteva 650-uri noi, n-ar

pe mașini să știe că de ei depinde viața acestora. La unele S.M.A.-uri se obișnuiesc, cînd un tractor rămîne pe butuci, să se ceară piese de la S.M.A. sau să se trimită mașina cu ușurință în reparatii capitale. Nu mai merge, și gata! Chiar dacă, conform fișei de exploatare, mașina ar mai fi trebuit să funcționeze încă”. Paguba aici intervine.”

mai fi atîtea discuții cu reparațiile...”. Așadar, potrivit unei astfel de păreri, fiecare defecțiune mai serioasă, avută chiar înainte de consumarea celor 35000 de litri de motorină/tractor (norma prevăzută pentru intrarea în reparatii capitale), s-ar putea rezolva prin dotarea tractorului cu piese de schimb în sezonul reparatiilor, șeful mecanic al atelierului de reparatii de la Stupîni, Br. Alfred, a

„TRACTORUL E-N PANĂ... DAȚI-MI ALTUL NOU!”

Intocmit formele pentru trimiterea în reparatii la I.M.A.-ul județului a 1 tractoare. N-am avut posibilitatea să vedem aceste exemplare însă mecanicizatorul Nicolae Oneca, care a lucrat pe două dintre ele, este de părere că „mașinile puteau avea o viață mai lungă, dacă reparatiile mărunte ar fi fost de calitate. Folosindu-le de multe ori cu reparatii incornpote, s-a ajuns repede la producerea unor defecțiuni mai serioase la pînă-cuina, la bride și atunci întîlnim pe la I.M.A. a devenit ultima soluție...”. În parcul de mașini al S.M.A.-ului de la Stupîni, neîngrijit și deschis către largul cîmpului, stau de-a valma mașini vechi și ruginate. Cooperatorul Vasile Martin, ne relatea istoria mecanicizatorului Tudorel Neazu care, într-o dimineață de duminică, prin sep-

trata oricine are chef, ca și copilul satului, să se joace „de-a tractorul” în carlinga celorlalte cîteva mașini noi... Intrugetul tablou al neglijenței crase, vorbeste de la sine despre felul în care este înțeleasă aici noțiunea de „avutul statului — avutul nostru”. Am preluat că felul în care se explică întîlnirea Winter nu constituie doar o izolată și criticabilă atitudine față de bunul obștesc ci este, din păcate, însuși modelul general de lucru al mecanicizatorilor tineri. De unde, ne întrebăm, această boierie cu bunurile poporului? Mașini și utilajele care valorează mil și zeci de mii, date pe mîna unor astfel de „gospodari” se transformă rapid în fier vechi și ruginit.

Cooperatorul Vasile Martin, ne relatea istoria mecanicizatorului Tudorel Neazu care, într-o dimineață de duminică, prin separarea formelor pentru trimiterea în reparatii la I.M.A.-ul județului a 1 tractoare. N-am avut posibilitatea să vedem aceste exemplare însă mecanicizatorul Nicolae Oneca, care a lucrat pe două dintre ele, este de părere că „mașinile puteau avea o viață mai lungă, dacă reparatiile mărunte ar fi fost de calitate. Folosindu-le de multe ori cu reparatii incornpote, s-a ajuns repede la producerea unor defecțiuni mai serioase la pînă-cuina, la bride și atunci întîlnim pe la I.M.A. a devenit ultima soluție...”. În parcul de mașini al S.M.A.-ului de la Stupîni, neîngrijit și deschis către largul cîmpului, stau de-a valma mașini vechi și ruginate. Cooperatorul Vasile Martin, ne relatea istoria mecanicizatorului Tudorel Neazu care, într-o dimineață de duminică, prin sep-

tembrie, a răsturnat tractorul și renova la marginea unui șanț. Nu s-au făcut cîteva știe ce obiectiv... „O să primim altele noi... mai sînt mașini în parc...”.

Sigur că astfel de situații nu sînt reprezentative pentru întreg județul. Intrucît în această toare lucruri în legătură cu buna gospodărire se mai petrec și în alte două noi unități: la Jibert și Hirșeni. Dar chiar și așa izolate, sînt inadmisibile. Sesizînd asemenea aspecte, o brigadă de specialiști ai Comitetului județean de partid a întreprins la sfîrșitul campaniei trecute un amplu rînd în teren. Astfel de cercetări și investigații se fac simțite atunci cînd se declanșează campania — opina tovarășii Ștefan Bucur, secretar al Consiliului popular județean Brașov. Am încercat să reținem cadrul exact al cauzelor subiective: neefectuarea cu promptitudine a unor reparatii mici; slaba pregătire profesională a unor tineri mecanicizatori; lipsa de răspundere, de spirit gospodăresc.

Iată tot atîtea puncte pe care le-am vedea înscrise pe agenda de lucru a organizațiilor U.T.C. din comunele Stupîni, Jibert sau Hirșeni. Ar fi, astfel, tot atîtea modalități prin care s-ar putea depăși subiectivele de a da un răspuns real și patriotic întrebării: „Cît este din bun gospodăru, tinere, cu propriul tău avut?” La Stupîni niemi, cel puțin deocamdată, nu-și pune o astfel de întrebare...

CONSTANTIN GHIMBEU și OCTAVIAN GOGA

antire

Barbu a intrat în încăperea locuie de bătrîn și i-a spus cine este, i-a arătat legitimația. Moșneagul i-a descris cu excitație pe chiarișii săi. Nu încăpea nici o îndolă. Erau cei căutați.

— Mai spune-mi ceva — La rugă ofițerul. Camera aceea mai are vreo țeste, ferestrele dau cumva în strada învecinată?

— Altă țeste nu există, ferestrele însă se deschid spre strada cealaltă...

Barbu a țeșt din curte și s-a uitat după Eftimescu. Maiorul se zărea undeva departe, stînd de vorbă cu o femeie. I-a făcut semn lui să se apropie repede. L-a informat în cîteva cuvinte. Chișul maiorului arăta concentrare.

— Te duci pe strada cealaltă și supraveghezi ferestrele, l-a ordonat Eftimescu. Îți ajung cinci minute?

Locotenentul maior Barbu a făcut un semn afirmativ și a dispărut. Maiorul Eftimescu s-a uitat la ceas. Cîleşte se acurgeau încet, extraordinar de încet. Apoi s-a îndreptat spre camera celor doi infractori. A pășit pe vișuri, neuzit. A ascultat cîteva secunde cu pistolul în mîna. Nu se simțea nici o mișcare. O lumină fîșă se întrezărea sus, la cantul ușii. A încercat să deschidă, apăsînd cu toată forța pe clanță, dar ușa era încuțată. A bătut cu putere.

— Deschideți!

Dinîmtru nu s-a auzit nici un zgomot. Maiorul Eftimescu a bătut din nou, cu pumnul:

— Deschideți... deschideți!

A urmat aceeași liniște de mormint. Inspectorul s-a repezit cu toată greutatea corpului în obstacolul din fața sa. S-a auzit o tableașă prînd, apoi milițianul a deslușit ceva, ca niște pași care se apropiau de ușă. Cîineva a răscuit ceva în broască și atunci, cu cele nouzeci de kilograme ale sale, maiorul și-a făcut vînt în încăpere.

În odăia slab luminată de o veioză mică se afla un singur om. Iar acesta nu era altul decît locotenentul maior Barbu.

Infractorii păsăriseră culcui. Probabil cu o zi înainte. Nu cu mîna goală, ci cu cîteva din lucrurile mai de preț ale proprietarului, aflate în cameră. Barbu găsește una din țestre întredeschisă. Pe acolo ții luseră zborul cele două păsări căutate.

Cercetarea camerei în amănunțime s-a făcut într-o liniște deplăină. La un moment dat, locotenentul maior Barbu a scos o explicație de satisfacție. Găsisse conceptul unei scrisori. Începea cu „Dragă mîtușă”, iar în continuare, printre altele, se spunea: „Vom face totul, eu și prietenul meu Petrescu, pentru a putea veni la dumneata, în Italia...”

Verificările făcute după aceea au stabilit că „Pănușul” avea o mîtușă în Italia. Fieșce, s-a dedus că cei doi infractori, pentru a scăpa de pedepșă, vor încerca să treacă fraudulos frontiera. Prima măsură luată de milițieni a fost informarea organelor grănic-

tești. Astfel, pentru Petrescu și Adrian Aldea frontierele erau închise. Intenția lor nu se putea realiza în nici un chip.

O scurtă consfătuire între cei doi inspectori de miliție a dus la concluzia că urmărirea trebuia continuată la Timișoara. De ce tocmai acolo? Eftimescu aduse argumente logice. Primul: în orașul de pe Bega pasajul turiștilor este foarte dens, ceea ce crează „unora luzia” dar ar putea trece frontiera. Al doilea: dintre toate „durmirile care duc la Roma” este cel mai scurt. Și al treilea: informații sigure atestau că infractorii cunoșteau bine orașul și aveau anumite relații.

În sprijinul acestei ipoteze s-a adăugat, după aceea și un fapt. În vreme ce milițienii efectuau cercetări, la Timișoara se comisesse o înțînire ai căruia autori, aprecînd după metoda folosită, nu puteau fi decît cei urmăriți. Victima fusese de data aceasta casiera unui magazin. Infractorii dispuneau acum și de o sumă destul de importantă...

„La Timișoara iarna își intrase în toate drepturile. Zăpada se așternuse într-un strat gros și pufoș, pe care un „pui de viscol” o troienise în locuri ferite, stînfînd circulația. Maiorul Eftimescu și locotenentul maior Barbu, ajutați și de miliția municipală, efectuau investigații metodice. Dintr-un volum destul de mare de informații le verificau pe acelea care considerau că sînt în legătură cu cei urmăriți. Trecuse însă mai mult de o săptămîna și cei doi inspectori nu dăduseră de urma celor căutați.

Întro-zi, însă, unul dintre sectoriști le-a furnizat o informație.

— E o chestiune care s-ar putea să vă intereseze — le-a spus el. Secretara unei facultăți, Ileana Olaru, mi-a telefonat că ieri după-amiază a fost amenințată de un tînar cu făcuț. Împrejurările nu le-am înțeles prea bine. După descrierea făcută de ea, țipul seamănă cu Petrescu.

Era unsprezece și jumătate dimineața cînd mașina miliției și-a croit drum prin zăpadă pe bulevardul larg și împănator, cu magazine elegante, apoi a cotoi la dreapta și s-a oprit în fața unei clădiri vechi. Milițienii au urcat treptele și au intrat în hol. Chiar în fața lor, o ușă purta o placă cu inscripția „Secretariat”. În încăperea se afla o singură persoană, o femeie de vreo 30 de ani, blondă, cu trăsături bine conturate.

Milițienii s-au prezentat, iar Eftimescu în cîteva cuvinte i-a comunicat rostul vizitei. Femeia a zîmbit oag.

— Mă întrebam chiar dacă o să vină cineva pentru chestiunea de aseară. Dacă vă interesează amănunte am să vi le dau.

S-a oprit puțin pară pentru a-și aduna gîndurile, apoi a continuat:

— Se înserase. Eram singură în acest cabinet, ca și acum. A intrat un tînar — mi s-a părut la început a fi student — care m-a rugat să-i dau o adeverință pentru Magdalena Bălăceanu. L-am întrebat de ce n-a venit ea... Pentru că e bolnavă, mi-a

răspuns. E la spital”. Pe fata asta o cunoșc bine fiindcă sîntem din același oraș. O văzusem doar cu o zi înainte și nu mi s-a părut de loc a fi bolnavă. I-am și spus-o tînarului. L-am întrebat și în ce calitate cere această adeverință. Am observat că nu-i prea cunoșc că-i chestiune. Spre surprinderea mea a afirmat că o cunoaște din copilărie, fiind din același oraș cu ea, deci și cu mine...

— I-ai cerut, desigur, amănunte cu privire la orașul dumneavoastră? — a întreprins Eftimescu.

— Bineînțeles. Vă rog ca individual asta e conștient cu noi...

— O știm prea bine. Dar pînă la urmă i-ai dat adeverința?

— Stăți o clipă. Începușăm s-o completăm, cînd, nu știu cum, mi-a venit ideea să-l întreb unde a făcut liceul. La „Nicolae Bălăceanu” — mi-a răspuns el. Atunci mi s-a părut curios că nu-l cunosc. Știi de ce? Am urmat cursurile aceluiași liceu, iar pînă acum doi ani am lucrat tot acolo, la secretariat. Așa că i-am declarat scurt și hotărît că nu-i dau adeverința. Fulgerător mi-a smuls hîrtia din mîni. Am vrut să strig, dar a scos un cuțit și m-a amenințat. „Să-ți tăc gura, că altfel...”, a strigat el. Nu sînt fricosă de felul meu, dar pînă să opuc să iau o hotărîre, individul dispăruse...

— Ai relatat totul cît se poate de bine — a complimentat-o Eftimescu.

Ileana Olaru a zîmbit țir vag și a zis cu puțină cochetărie în glas.

— Dar nu m-ai întreprins cum arăta tînarul acela. În romanele poliștice parcă așa se procedează, nu?

— Chiar aveam de gînd să vă întrebăm...

— Era de înalțimea și de statura tovarășului locotenent maior. Ba nu, cred că era puțin mai înalt. Blond, cu ochii țerzi, avea o față ovală și bărbia proeminentă...

— Vă rugăm să ne vorbiți acum puțin și despre Magdalena Bălăceanu...

— Magdalena? Despre ea, în cîteva cuvinte se poate spune că e o fată modernă. Adică învoată, dar îi place și să se distreze. E cochetă, îmbrăcată la modă...

— Ne interesează, dacă știți, unde locuiește.

— Să la dămîn. Clădirea respectue și la cîteva zeci de metri mai încolo, la capătul străzii. Nu cunosc în ce cameră anume...

— Vă rog, poate că vă amintii un amănunt important — o mai întrebăm Eftimescu. A precizat individul pentru care spital avea nevoie de adeverință?

— Nu... În mod sigur n-a spus...

— Dar acum, dimineața, nu v-ați interesat dacă studenta, adică Magdalena Bălăceanu, este într-adevăr bolnavă?

— Vedeti, sincer să fiu, nu m-am gîndit la asta. N-am întreprbat, dar pot să întreb acum, dacă mă scuzați cîteva minute...

DUPĂ CE CRITERII PLANIFICĂM

CONSTRUCȚIA SĂLII DE SPORT?

Promisiuni onorate la Deva, dar neonorate la Hunedoara • 9 000 000 de lei pentru flori, însă nici unul pentru baze sportive • O singură sală — corespunzătoare — dar și aceea ocupată de lotul național de tenis

Hunedoara nu e numai oraș siderurgicilor, ci și un important centru școlar în care învață peste 15 000 de elevi și studenți (numărul acestora e de două ori mai mare decât al întregii populații a orașului în '68). Aici funcționează 10 școli generale, 3 licee teoretice și de specialitate, un grup școlar profesional, o școală tehnică și un institut de subingineri. La acest număr imens de școli există, însă, o singură sală de sport (și aceea de dimensiuni foarte reduse) ceea ce face imposibilă desfășurarea oricărui activități fizică fără să mai vorbim de alte activități sportive de masă. 30 profesori de specialitate au, cu mici excepții, o vacanță nedoată care se întinde pe parcursul a 6 luni din anul școlar. Fiecare din aceștia tinde după un post la Deva, unde condițiile sînt diametral opuse: la un număr mic există 7 săli de sport. Cum s-a ajuns la această situație? Răspunsul nu e greu de găsit.

Se pare că există o anumită preferință pentru reședința județului nu numai din partea organelor locale ci și a lile vechi din Deva existau 5 săli de sport foarte bune au mai fost construite recent încă două, fără să se gîndească cineva că mai oportunități pentru construirea sălilor de sport au fost acordate Ministerului Mîinerilor, Petrolului și Geologiei și Ministerului Energiei Electrice, aflîndu-se la o distanță de nici 100 de metri una de alta. Cu siguranță că una ar fi fost cea de precară. E drept că și Ministerul Industriei Metalurgice și-a exprimat intenția de a construi o sală de sport la Grupul școlar siderurgic din Hunedoara (care deosebită nu a fost recepționată decât promisiunea, deoarece lucrările sînt amînate de la un an la altul. Cum spune un vechi proverb aia s-a rupt tocmă acolo unde a fost mai subțire. Cu alte cuvînturi, banii pentru construirea sălilor de sport au fost alocați, dar fondurile n-au fost repartizate în mod echitabil între localitățile județului. Ministerul Educației și Învățămîntului trebuie să colaboreze mai intens cu cele două ministere în amplasarea sălilor de sport pentru a nu se crea acest decalaj cu totul de neînțeles. Dezechilibrul tînde să se accentueze pe măsură ce se desfășoară, tot reședința de județ va avea prioritate în construirea sălilor de sport. De curînd la Deva a început construcția unei noi săli a sporturilor, iar în următorii ani, după cum am arătat, zestrează se

va îmboșgați cu încă două săli de sport școlare pe cînd la Hunedoara și Petroșani, adică în marile centre muncitorești, e prevăzută doar cîte una și aceea în ultimii ani ai cincinalului! Cum se împacă această repartizare cu ideea de dezvoltare proporțională, în funcție de nevoi?

De această situație și cea pe care o cunoaștem — ne măriturimese tovarășul VIOREL RABEANU, prim vicepreședinte al Consiliului Popular al Municipiului Hunedoara — vine neapărat într-o măsură nouă. Cum am rezolvat aceste probleme dificile puteam construi și o sală de sport sau două. Noi am scăpat din vedere acest aspect, dar nici ceilalți factori răspunzători de soarta învățămîntului, de sport, n-au manifestat mai multă preocupare. S-au gîndit, probabil, că dacă se vor construi săli de sport va trebui să se deslășose și activitățile sportive ale elevilor, în comunitate, unele cadre didactice au acceptat situația existentă mulțumindu-se că pot să-și justifice inactivitatea.

Tovarășul Răbeanu ne-a mărturisit că în ultimii doi ani din beneficiile peste plan ale întreprinderilor republicane de pe raza municipiului au fost cheltuiți pentru amenajarea unor baze fizice 9 000 000 lei. Din această sumă au fost folosiți doar 45 săli de sport! Dacă în loc de două flori s-ar fi plantat doar una, rămîneau bani pentru amenajarea la fiecare școală a unei săli de sport. Din păcate, în funcțiunile pentru utilizarea acestor fonduri doar pentru lucrări edificat-gospodărești, fiind cheltuiți uneori fără o eficiență prea mare pe cînd o problemă dificilă precum e aceea a sălilor de sport școlare rămîne ani în șir în urmă.

Noi — ne-a declarat IOAN DAVID, directorul administrației financiare de pe lângă Consiliul popular județean — am propus Ministerului Finanelor să dăm o destinație mai largă acestor fonduri, adică să-i utilizăm și pentru construirea unor obiective social-culturale de strictă necesitate. Bani sînt, dar nu se găsește o posibilitate de a-i utiliza. Căci, într-adevăr, e o anomalie să se cheltuiască atîția bani pentru flori și să nu se poată construi o sală de sport a cărei înținare nu depășește suma de 200 000 lei.

În același timp Consiliul popular județean are la dispoziție o rezervă bugetară — anul trecut ea s-a cifrat la 9 000 000 lei — pe care o poate folosi în parte în realizarea obiectivelor de acest gen. Dar pentru că nimeni nu i-a venit ideea construirii la Hunedoara a unei săli de sport, banii au căpatat alte destinații. Tovarășii care gospodăresc acest

declarat că ea s-a realizat direct între asociația sportivă și Federația de iarnă, fără a fi acordat organelor pe care îl conduce. Faptul e cu atât mai grav. Tinerii din municipiu se întreabă pe bună dreptate, de ce lotul național de tenis o căută să joace în sala de sport a Hunedoara cînd în țară există orașe care dispun de o bază materială mult mai vastă. Dorește să facă propagandă acestui sport? Foarte bine, dar în acest caz pot să organizeze unele competiții — cum a și făcut de altfel — nu să ocupe sala pentru antrenamente de luni de zile. Probabil că lotul a încercat să obțină o sală și în alte locuri, dar numai la Hunedoara a găsit bunăvoință (altfel, după încheierea tranzacției, tovarășul Al. Lăzărescu, secretar general al Federației de specialitate și juriu și nu reprezentant al Federației, ar fi trebuit să se prezinte la Hunedoara să discute cu reprezentanții organizației locale).

Pe lângă sala de sport a Școlii generale nr. 3 din Hunedoara mai există o sală de sport administrată de Asociația sportivă Constructorul. În condițiile cînd elevii nu au unde să-și facă orele de educație fizică, firesc ar fi ca această sală să le stea la dispoziție. Dar nu se întîmplă așa. Dacă vor să-și folosească, formațiile sportive ale elevilor, trebuie să plătească. N-au bani? Să-și pună pofta în cui și să privească cum se antrenează alții care au. Închirierea sălii a devenit un adevărat firg: o ocupă cel care oferă mai mulți bani. Și cine credeți că poate oferi mai mult? Lotul național de tenis de cîmp! De vreo 8 ani acesta închiriază sala din Hunedoara (într-o parte a timpului din sala de sport școlară). Se impune ca măcar acum Consiliul popular al municipiului Hunedoara să folosească această posibilitate.

Începînd din acest an Consiliul popular dispune de un instrument eficient pentru lichidarea anomaliilor de genul celor pe care le-am înfățișat la Hunedoara. E vorba de Legea privitoare la contribuția bănească a cetățenilor care aprobă construirea din aceste fonduri și a sălilor de sport școlare. Se impune ca măcar acum Consiliul popular al municipiului Hunedoara să folosească această posibilitate.

AL. BALGRĂDEAN

AL. BALGRĂDEAN

TENIS În turneul de la Omaha I. Năstase și I. Țiriac dublu finaliști

Turneul internațional de tenis de la Omaha (Nebraska) va avea o finală românească, aducînd în teren la proba de simplu pe Ilie Năstase și Ion Țiriac, care au dominat autoritar acest concurs în semifinale. Năstase l-a învins cu 7-5, 6-3 pe americanul Jim Connors, în timp ce Țiriac l-a eliminat cu 6-4, 6-2, pe francezul Georges Govan.

Jucătorii romeni s-au calificat și pentru finala probei de dublu, urmînd să întâlnească perechea spaniolă Andreș Gimeno, Manuel Orantes.

GH. ILIE

500 000 de spectatori. Iată și marile „stele” aceiași Birger Ruud, germanul Franz Pinz — se numără în zile. Lăsing de o parte atmosfera „preolimpică” a acestor zile, chiar controversele litice, nu propunem o retrospectivă, din păze în patru termi, prin galeria marilor campioni și vedete ale celor 10 ediții de pină acum.

istoria lor începe în 1924 cînd „Săptămîna internațională a sporturilor de iarnă” organizată de către municipalitatea din Chamonix la înscărunerea Comitetului Olimpic francez a primit titlatura de „J. O. de iarnă” abia după un an, în urma concursului C.I.O. care a organizat această din cauză că forurile sportive norvegiene și suedeze, în dorința de a-și consolida pozițiile pentru „Jocuri nordice” au intervenit pentru și nu se pronunța cuvîntul „olimpic”. Jocurile de la Chamonix au reunit 294 de concurenți din 17 țări și 10 000 de spectatori. Dintre protagoniștii ediției inaugurale se detașază finlandezul Thunberg cu o colecție de cinci medalii la patinaj vitez și norvegianul Thorleif Haug cu patru, între care trei de aur: la fond, combinata nordică și sărituri speciale.

Localitatea elvețiană Saint-Moritz, 1928, a fost teatrul celei de-a II-a ediții. În centrul aflat de-aia patinaj artistic unde norvegianul Sônia Henle, în vîrstă de 16 ani pe atunci, a făcut senzație. Ea avea să rămîna o mare stea a gheții care, timp de 10 ani după aceea a cîștigat toate concursurile internaționale încheindu-și cariera sportivă la Holywood.

Patru ani mai tîrziu, în 1932, firul este reluat la Lake-Placid (S.U.A.). Dintre protagoniștii trebuie amînțiți, la sărituri, norvegianul Birger Ruud și aceeași pereche de patinatori francezi de la Saint-Moritz, Joly-Brunet. Ediția, sîrăcă în participare și deci în isprăvi sportive care să facă vîlvă, se face remarcată doar de neîncluzerea, în continuare, a probei de schi alpin (schiul urias, special și coborîre) în podfa hotărîrii congresului F.I. de schi de la Oslo — 1930.

Schiul a fost încoronat „rege” la J.O. de iarnă abia în 1936, ediția a IV-a de la Garmisch — Partenkirchen. Atunci, toate recordurile de participare au fost bătute: 755 de concurenți reprezentînd 28 de țări și-au disputat titlurile timp de zece zile, în fața a

200 m, într-un singur schi, cu o viteză fantastică.

Oslo — 1952, Stein Eriksson — slalom urias, aduce singura medalie gazdelor, talonat de francezul Bonlieu. Primul are meritul deosebit de a fi lansat „contra-rolații” — procedeu tehnic de mare valoare în schiul alpin modern, italianul Zeno Cosca, un nume de rezonanță, și-a adjudecat proba de coborîre.

La Cortina d'Ampezzo — ediția a VII-a, 1956, austriacul Toni Sailer se acoperă de glorie. În vîrstă de 20 de ani, pe atunci, „zeul schiului alpin” cîștigă de o manieră impresionantă trei medalii olimpice de aur la slalom special, urias și coborîre devenind și campion mondial la combinată. Alte evoluții ca acestea ale japonezului Izumi sau elvețianului Raymond Fella și își pierd parcă strălucirea în umbra marelui campion Seiler care nu a lăsat nîmănui nici o speranță. Această ediție consacră echipa olimpică a U.R.S.S. pe primul loc în clasamentul neoficial pe națiuni.

Squaw-Valley, California, februarie 1960, 27 de probe. Dintre laureați amînăm pe elvețianul Roger Staub, la slalom urias, francezul Jean Vuarnet la coborîre și austriaca Heidi Biebl. Îmbunătățirile aduse tehnicii coborîrilor nu condesc: își face apariția „poziția în ou”

Ca nivel tehnic și spectacular, ediția a X-a, jubiliară, de la Grenoble din 1968, detine supremația. Pirtilele de la Chamrousse, pistele de fond și biatlon de la Antroux, trambulinele „oameni-păsări”, de la Saint-Nizier, stadioul de gheață din Grenoble, viziile aproape verticale ale traselor de bob de la Alpe d'Huez, pista de săniuțe de la Vielard la Lans au reunit tot ce avea „zăpada” mai bun: J. C. Killy, Perillat, Lacroix, Schranz, Kerschbamer, Marlet, Gritschel, Christl, Saar, Nancy Green, hocheiștii și fondisti sovietici, soții Protopopov, boberii italieni.

Îată și un scurt bilanț al celor mai bune rezultate românești la J.O. de iarnă: în 1932, la Lake-Placid, locul IV la bob de două persoane, și locul VI la bobul de 4; la Innsbruck, în 1964, biatlonistul Gh. Vilmos — locul V; la Grenoble (1968), prima medalie românească (bronz) la biatlon, locul III la slalom urias, francezul Jean Vuarnet la coborîre și austriaca Heidi Biebl. Îmbunătățirile aduse tehnicii coborîrilor nu condesc: își face apariția „poziția în ou”

bine apreciat, iar pentru cele negative este, acum, sancționat. Din acest punct de vedere consider că Biroul federal al Compenației hocheiului de zăpadă are dat dovadă de obiectivitate procedînd la scoaterea lui Răducanu din lotul reprezentativ. În viitor contîm, bineînțeles, pe Răducanu, numai dacă el va da dovadă de seriozitate”.

ECHIPA OLIMPICĂ (antrenor: George Olia)

La 21 mai la București i România — Danerara (preliminarile Jocurilor Olimpice); la 6 și 29 aprilie și la 13 mai „olimpicii” vor susține trei jocuri internaționale cu adversarii încă nedenumiți.

Compenația hocheiului este următoarea: Ghilă, Sucu, Pop, Mioc, Olteanu, (Steagol roșu), Ianu, Vlad, Codrea, Pescaru, Simionas, Broșovschi, Petreanu, Radu, Domide, Kun II, Răgușiu, Jercan.

REPREZENTATIVA DE TINERET (antrenor: Cornel Drăgușin)

La 9 și 16 august vom participa la Balcaniada echipelor de tineret, care se va desfășura în Turcia, în orașul Izmir; 18 octombrie, la București: România — R. D. G. (amică); 29 octombrie — Polonia (amică); România — Polonia (amică).

„Prima acțiune a lotului este prevăzută să aibă loc între 20 și 22 martie, cînd va avea loc un trial de selecție, pentru definirea lotului care va participa la Jocurile Olimpice. Un lot de jucători pînă la 23 de ani, iar un altul alcătuit din jucători pînă la 21 de ani”.

NATIONALA DE JUNIORI (antrenor: Constantin Ardeleanu)

Intre 13 și 21 mai, echipa națională de juniori va participa la Turneul U.E.F.A. din Spania, unde va înfrîni selecțiile Italiei, Spaniei și Marelui Britanie.

Intre 27 iulie și 6 august va participa la „Vila” ediția „Turneului Prieteniei”, ediție ce va fi găzduită de țara noastră. La 15 octombrie, la Varșovia: Polonia — România.

Lotul cuprinde 23 de jucători: Ciurcu, Nasta, Balas, Anghelini, Onutan, Bedea, Crețu, Enache, Naghi, Grigoras, Purta, Ion Ion, Dumitriu, Angelescu, Istrătescu, Rosu, Luchescu, Sumulanechi, Răducanu, Aelenei, Szabados, Vrinceanu și Crișan.

ROMANIA — U.R.S.S. (juniori): 1-10!!! SEMNAL DE ALARMĂ!

Odată format, lotul național de hochei va începe practic în vederea participării la Campionatul Mondial, grupa B, care, după cum se știe, se va desfășura începînd de la 24 martie, la București. Simbatic seara la patinoarul „23 August” formația noastră a înfrînt într-un meci de verificare formația de juniori a U.R.S.S. Ne-am dus să vedem echipa națională la lucru. Dar ne-am întors acasă profund dezamăgiți. Valoarea incontestabilă a echipei sovietice — reflectată și de scorul categoric: 10-1 (4-1, 4-2, 4-0) — nu scuză cu nimic comportarea sub orice nivel a hocheiștilor noștri. Echipa noastră a avut o serie extrem de omogenă, de solidă — împotriva vîrstei compoziției — și cu un înalt grad de tehnicitate și făcut ca selecționabilii noștri să se ație de la început și pînă la sfîrșitul meciului. În dificultate, jucătorii ca Vîșniakov, Iakovlev etc. — titulari în formația din prima categorie și-au luat totuși în serios, înfrîngînd spre părerea noastră de rău, o lecție în hochei sportivilor noștri. Nu surprinde faptul că echipa noastră a fost învinsă, cînd, înfrîngînd spre părerea noastră de rău, o lecție în hochei sportivilor noștri. Nu surprinde faptul că echipa noastră a fost învinsă, cînd, înfrîngînd spre părerea noastră de rău, o lecție în hochei sportivilor noștri. Nu surprinde faptul că echipa noastră a fost învinsă, cînd, înfrîngînd spre părerea noastră de rău, o lecție în hochei sportivilor noștri.

CORNEL IONESCU

JUDO „Internationalele României — un succes!”

declară AUGUSTO CERACHINI, membru al Biroului Uniunii Europene de Judo

Duminică dimineața s-au consumat ultimele înfrîngeri finale din cadrul Campionatelor internaționale de Judo ale României pentru tineret, întrecere ce s-a bucurat de o organizare excelentă de către Federația române de Judo. Succesul este atestat nu numai de disputele dirse și spectaculoase pe care le oferă îndobîșite acest sport al agilității și curajului, ci și de prezența în tribună a unui public surprinzător de numeros, care le oferă îndobîșite acest sport al agilității și curajului, ci și de prezența în tribună a unui public surprinzător de numeros, care le oferă îndobîșite acest sport al agilității și curajului, ci și de prezența în tribună a unui public surprinzător de numeros, care le oferă îndobîșite acest sport al agilității și curajului.

GH. ILIE

(Urmare din pag. 1)

cat Maria Ilies, (Putna), Viorica Vlașin (Liceul Vicovu de Sus), Bogdan Kladac (Vatra Dornei), Mihai Tudose (Fălticeni).

Forțele spectaculoase au fost atrecherile tinerilor patinatori din centrele Rădăuți, Suceava, Vatra Dornei și Cîmpulung. Nu au lipsit, bineînțeles, demonstrațiile de patină artistică. Băieții de la Liceul militar „Ștefan cel Mare” din orașul găzdit, au adus un element înfrîngînd întregii desfășurări a Festivalului. Stațefă aplicativă pe schiuri, prezentată în fața miilor de spectatori a evidențiat remarcabilele calități fizice pe care le conferă acest frumos sport iubitorilor și practicienilor săi.

Dar dincolo de rezultatele înregistrate de lașii artiștii, Băieții de la Liceul militar „Ștefan cel Mare” din orașul găzdit, au adus un element înfrîngînd întregii desfășurări a Festivalului. Stațefă aplicativă pe schiuri, prezentată în fața miilor de spectatori a evidențiat remarcabilele calități fizice pe care le conferă acest frumos sport iubitorilor și practicienilor săi.

FOTBAL BOGAT PROGRAM INTERNAȚIONAL

Echipa națională (antrenor: Angelo Niculescu)

La 8 aprilie, la București: România — Franța (amică); 30 aprilie, la Budapesta: Ungaria — România (meci contînd pentru sfîrșitul de finală al Campionatului European); 14 mai, la București: România — Ungaria (amică); 17 mai, la București: România — România (amică); 20 septembrie, la București: România — Austria (amică); 20 septembrie, la Helsinki: Finlanda — România (meci contînd pentru preliminariile C.M. ediția 1974); 29 octombrie, la București: România — Albania (preliminariile C.M.).

„În cazul calificării echipei noastre în turneul final al Campionatului European — ne declară Angelo Niculescu — vom susține două jocuri amicale, în perioada 14 și 15 octombrie, care urmează a fi desemnate. De asemenea, intenționăm ca în vară să întreprindem, peste hotare, un turneu de pregătire, între 17 și 27 august”.

Lotul cuprinde următorii 17 jucători: Adamache, Ștefan, Crețu, Lupescu, Dinu, Delcianu, Mocanu, Sătămăreanu II, Anca, Dumitru, Nunweiler VI, Luchescu, Ufalleanu, Dobrin, Dembrovșchi, Dumitracu, Iordănescu.

În legătură cu Răducanu, Angelo Niculescu ne-a declarat: „Ați timp cit el a fost în lot, primeam sugestii și cereri de a-l scoate din formație. Acum, însă, cînd Răducanu este sancționat pentru o serie de abateri, care au condus la ceea ce din jocul cu Tottenham, observ că se ridică o serie de „apărători” — cum aceiași — care susțin menținerea lui Răducanu în lot. Pentru a evita o serie de abateri, care au condus la ceea ce din jocul cu Tottenham, observ că se ridică o serie de „apărători” — cum aceiași — care susțin menținerea lui Răducanu în lot.

Maș mult deșit atît, însăși desfășurarea manifestărilor a atras un număr însemnat de participanți-spectatori, orașul Cîmpulung-Moldovenesc trăind timp de două zile (dacă avem în vedere și manșele preliminarilor de simbioză) o adevărată sărbătoare a sportului. Festivalul a captat

zînd, au înscris pe albul zăpezii însemnate P.C.R. și apoi U.T.C. în semn de omagiu adus partidei noastre de 50-a aniversare a creării U.T.C., după care, de sub poartele împădurite ale muntelui, ei au coborît într-un slalom emoționant de lumini și focuri de artificii, în timp ce pe

Destinderea în Europa se poate reflecta pozitiv în alte regiuni ale lumii

Interviul secretarului general al O.N.U., Kurt Waldheim

Intr-un interviu acordat agenției P.A.P., secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, a spus că în momentul de față se observă în lume o destindere, fapt caracteristic îndobînzirii pentru Europa. Kurt Waldheim a constatat însă că, paralel cu tendințele spre destindere, se manifestă fenomene care atestă existența unor focare de încordare și fenomene de criză în primul rînd în Orientul Apropiat și sud-estul Asiei. Destinderea în Europa se poate reflecta pozitiv asupra situației din alte regiuni ale lumii, a apreciat secretarul general al O.N.U., adăugînd că organizația mondială poate juca un rol important în consolidarea și extinderea zonelor de destindere în lume. El a amintit că la ultima sesiune a Adunării Generale a O.N.U., delegațiile statelor participante au apreciat pozitiv procesul de normalizare a relațiilor și de consolidare a securității în Europa. Continentul european, a spus secretarul general al O.N.U., începe să dea numeroase exemple bune. Continentul care în trecut a fost arena unor evenimente furtunoase, devine în prezent o zonă a păcii. Colaborarea multi-

laterală a celor două state germane în O.N.U. — a spus Kurt Waldheim — ar fi un factor deosebit de pozitiv și util pentru organizația mondială. Pot doar să-mi exprim speranța, a spus el, că ambele state germane vor fi primite, într-o perioadă relativ scurtă, în Organizația Națiunilor Unite.

Secretarul general al O.N.U. a evocat, de asemenea, principalele probleme care stau în fața organizației, rolul ce revine O.N.U. în prevenirea apariției crizelor și în soluționarea acestora. A vorbit despre necesitatea sporirii eficacității O.N.U. în soluționarea problemelor politice și și-a exprimat speranța că Națiunile Unite vor putea face incomparabil mai mult pentru soluționarea situațiilor critice și a conflictelor din viața internațională.

R. D. VIETNAM. — Aspect de muncă de la Șantieretele navale din Haiphong

Negocierile anglo-malteze

La plecarea de la Roma, premierul Maltei, Dom Mintoff, a declarat, simbolic, că s-ar putea ca peste câteva zile să fie reînnoite convorbirile anglo-malteze. După cum se știe, la Roma s-a încheiat cea de-a treia rundă a convorbirilor dintre premierul Maltei și lordul Carrington, ministrul britanic al apărării, în problema viitorului bazelor militare britanice din Malta, fără să se ajungă la vreun acord. La rîndul său, la sosește la Londra, lordul Carrington a declarat că tratativele sale cu premierul maltez au fost întrerupte și nici într-un caz rupte. El a adăugat că speră că nu peste mult timp se va reîntîlni cu primul ministru Dom Mintoff.

Ceea ce m-a impresionat cel mai mult cînd mi-am aruncat ochii în jurul meu la prima sosire în Moscova au fost miliarde de becuri multicolore și portretele lui Lenin. Pe primele le-am văzut șerpind de-a lungul și de-a latul clădirilor, balanșindu-se grațios în siraguri pe arcele podurilor, imprimînd reclame, decorații, hărți uriașe, săgeți ascendente pe graficele de pe frontispiciile instituțiilor. Orașul era gîsit pentru Marea Sărbătoare din noiembrie. Portretele erau colorate și emoționante. Națiunea de portret ca atare se pierduse, el devenise o „întrupare”. Imaginați-vă chipul binecunoscut, înalt și cu patru-cinci etaje, cu mina la spate, deșchis, cu zîmbetul familiar, paltonul deschis, fluturînd de a idee de vînt. Încă un pas și ar fi coborît lîngă tine în Piața Roșie. Nu în timpul celor șase săptămîni legate de miliardele de bacule și de numele aceluia care a subliniat în neamurile rînduri virtuțile electrificării.

Pe parcursul itinerariului meu moscovit mi s-a relatat un episod: acum doi-trei ani cererea de mașini de cusut a scăzut brusc așa încît o mare fabrică a trebuit să-și schimbe o parte a utilajului și să se profileze pe de grupe, mai ales de prin anul III. Un profesor are 1-4 studenți cu care lucrează efectiv la o instalație tehnică sau la o temă teoretică. În anul IV, programa de învățămînt prevede 4-6 ore pe săptămîna pentru cercetări științifice în cadrul cărora se elaborează proiecte. Prin tradiție, Consiliul de cercetări științifice organizează concursuri anuale pentru cel mai bun proiect, cea mai bună lucrare de diplomă, pregătite în aceste societăți. În 1971 peste 400 de astfel de lucrări au primit distincții iar 50 au fost premiate la concursul anual; am ocupat de asemenea locul I la olimpiada studentescă de fizică pe Moscova. Rodele cercetărilor noastre le stringem de obicei în marile sîmburi „Săptămîni științifice” consacrate comunicărilor studențești. E-negocienții promit deci din ce în ce mai multe becuțele multicolore.

îmbunătățește pe zi ce trece. Rețeaua de magazine „Kino-libretii” (pentru fotografi amatori), oferă servicii prompte: se încarcă aparatele, se primesc filme pentru dezvoltat, se dau consultații pentru folosirea camerelor. „Jupiter” cel mai mare centru al rețelei, tot pe Kalinin Prospekt dispune de un birou special „Spasibo” unde aparatele de fotografiat și filmul sînt reparați gratis pentru un „spasibo”. Rețeaua „Vasno” (Primăvara) prezintă obiecte și podoabe pentru tinereți căsătorii la prețuri mai reduse. Computere electronice ca „Minsk-32”, încep să fie introduse în magazinele din Moscova, Leningrad, Kiev. Ele sînt folosite pentru reglementarea traficului comercial care se ridică în G.U.M.-ul din Piața Roșie, cel mai mare din Europa (47 de mii m.p., lung de 2,5 km, unde patru mii salariați vînd 40.000 de sortimente de mărfuri) în medie, la 400.000 de vizitări pe zi.

de peste hotare

Explozie la Belfast

O statistică oficială, dată publicității sîmbătă la Belfast, a făcut cunoscut că în cursul incidentelor petrecute în Irlanda de nord începînd cu vara lui 1969 și-au găsit moartea 218 persoane. Numai de la începutul acestui an și-au pierdut viața cinci civili, cinci polițiști și doi militari britanici.

Tot în cursul aceleiași zile, un anunț telefonic anonim privind explozia iminentă a unei bombe a dus la evacuarea completă a unui întreg cartier central al Belfastului. Deși s-a acționat cu promptitudine, explozia nu a putut fi evitată. Ea a provocat numai pagube materiale.

Pe urmele lui Klaus Altmann

Klaus Altmann, despre care se crede că este în realitate Klaus Barbie, fostul șef al Gestapoului lyonese, a părăsit Peru, întorcîndu-se în Bolivia, unde îndeplinește funcția de reprezentant comercial al unei firme, mai înainte ca cererea de extrădare înaintată de către guvernul francez să fi ajuns la autoritățile peruane, informează agenția France Presse. Referindu-se la acest fapt, ambasadorul Franței la Lima, Albert Chambon, a declarat, ca răspuns la unele afirmații oficiale, că Altmann, naturalizat cetățean bolivian, nu poate beneficia de dreptul la prescripție a faptelor sale, întrucît acestea sînt crime, și nu delict de drept comun, și ca atare nu beneficiază de această prevedere a legilor boliviane.

Succese ale economiei ungare

BUDAPESTA 30 — Corespondentul Agerpres, Al. Pintea, transmite: În comunicatul oficiului central de statistică din Ungaria în legătură cu îndeplinirea planului economiei naționale pe anul 1971 se arată că în comparație cu anul precedent venitul național a crescut cu 7,8 la sută, producția industrială cu 5 la sută, cea agricolă cu 9 la sută, iar a industriei construcțiilor cu 9-10 la sută. Comunicatul remarcă faptul că în cea mai mare măsură dezvoltarea producției industriale s-a realizat pe seama creșterii productivității muncii, care a sporit cu 5,3 la sută pe salariat. Ca urmare a politicii de investiții, un mare număr de fabrici și uzine au fost reconstruite și modernizate. În 1971, în cadrul economiei naționale au fost în-

vestiți peste 100 miliarde florinți față de 90 de miliarde planificați. Structura producției industriale unghare a evoluat și în anul care a trecut conform tendințelor și orientării anterioare. Cele mai importante creșteri ale producției au fost înregistrate în principalele ramuri ale economiei. Astfel, producția industriei chimice a crescut în cursul anului trecut cu 10,9 la sută, a industriei construcțiilor de mașini cu 7 la sută, a industriei energiei electrice cu 6,7 la sută, a industriei siderurgice cu 4,5 la sută, iar a industriei alimentare cu 4,3 la sută. Planul producției industriale miniere a fost îndeplinit în proporție de numai 97,5 la sută. În agricultura Ungariei, anul 1971 a înregistrat realizări însemnate: folosirea îngrășămintelor chimice la hectar a crescut cu 10 la sută, numărul tractoarelor a crescut cu 2.000 de bucăți, s-au dat în folosință numeroase grajduri și alte construcții agricole. Toate acestea au determinat creșterea însemnată a producției medii la hectar. Producția de grâu a țării a atins astfel 3,9 milioane tone, iar cea de porumb 4,6 milioane tone. În ceea ce privește creșterea nivelului de trai, comunicatul remarcă faptul că veniturile reale ale populației au crescut cu 5-6 la sută. În aceeași perioadă veniturile țărănimii au sporit cu 6-7 la sută. Volumul marfurilor puse la dispoziția cumpărătorilor a crescut în 1971 cu 9 la sută. Totodată însă, nivelul mediu al prețurilor bunurilor de consum și serviciilor către populație au crescut și ele cu 2 la sută față de anul precedent. În 1971 s-au construit peste 75.000 de locuințe.

MINISTRUL comerțului interior, Nicolae Bozdog, care a semnat protocolul privind schimbarea de marfă între ministerele de specialitate ale României și R. S. Slovaciei, a fost primit de vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R. S. Slovaciei, Julius Hanus.

CONSILIUL Revoluției din Libia a hotărît să organizeze într-un viitor apropiat alegeri pentru desemnarea deputaților libieni în Adunarea Națională Federală a Confederației Republicilor Arabe. După cum se știe, fiecare din cele trei state membre ale confederației trebuie să trimită în această adunare un număr de deputați. Adunarea Națională Federală este prevăzută să se întrunească în luna martie.

Convorbiri polono-canadiene

După cum informează agenția P.A.P., R. Blacke, director general în Ministerul Afacerilor Externe al Canadei, a făcut o vizită la Varșovia între 27 și 29 ianuarie. El a fost primit de ministrul afacerilor externe al Poloniei, Stefan Olszowski, și de adjunctul acestuia, Jozef Winiewicz. În cursul convorbirilor ce au avut loc, menționează agenția, au fost abordate probleme internaționale de interes pentru cele două țări. O atenție deosebită a fost acordată pregătirii conferinței general-europene pentru securitate și colaborare.

CURSUL monedei braziliene — cruceiro — a fost devalorizat cu 2,87 la sută în raport cu dolarul, s-a anunțat la Rio de Janeiro.

PE SCURT

INTR-UN interviu acordat ziarului togolez „Togo Presse”, colonelul I. K. Acheampong, liderul noului regim din Ghana, a declarat că țara sa dorește să-și consolideze legăturile cu vecinii săi: Togo, Coasta de Fildeș și Volta Superioară. Referindu-se la atitudinea statelor africane față de regimul rasist din Republica Sudafricană, I. K. Acheampong a subliniat că poziția țării sale în această problemă rămîne conformă cu hotărârile adoptate de Organizația Unității Africane.

Incidente în Namibia

ÎN REGIUNEA Owamboland din Namibia au avut loc ciocniri între grupuri ale tribului Owambo și efectivele militare trimise în această zonă de guvernul rasist al Republicii Sudafricane, care administrează în mod ilegal teritoriul namibian. Membrii tribului Owambo protestează împotriva opresiunii și privatizării care sînt susținuți de către autoritățile rasiste. Ei sînt obligați să trăiască în condiții de mizerie, în rezervații pe care nu le pot părăsi decît pe baza unor permise ce li se eliberează numai dacă sînt angajați la lucrări de muncă aflate în alte regiuni ale Namibiei.

TINERETUL LUMII ÎN LUPTĂ

O reformă contestată

Recrudescența frământărilor studențești din Filipine

Actuala mișcare protestatară a studenților filipinezi — una din cele mai ample din cîte a cunoscut viața universitară din Filipine — are ca obiectiv imediat anularea măsurilor restrictive, represive inițiate de autorități în ultimul timp în centrele universitare. În octombrie 1970 autoritățile de resort filipineze au anunțat aplicarea unui așa numit „tratat de șoc” în scările superioare. Sub pretextul „combaterii subversiunii” au fost emise o serie de ordonanțe ministeriale prin care au fost interzise adunările studențești, au fost dizolvate organizațiile democratice studențești din centrele universitare ca și Consiliul studențesc al Universității filipineze, au fost concediate aproape o sută de cadre universitare considerate a avea „vederi de singur”. Prin diminuarea pînă aproape de anulare a autonomiei universitare s-a dat mîna liberă represivilor polițienesci. Șeful poliției, generalul Eduardo Garcia, s-a ocupat personal de „operațiunile” din facultăți și au fost efectuate numeroase arestări în rîndul așa numitelor „elemente radicale” din universități. Într-un sens mai larg mișcarea de protest studențescă vizează, cîncolo de anularea seriei de măsuri represive, determinarea unei reforme democratice a uni-

versității filipineze. Studenții cer renunțarea la „reforma universitară” inițiată în actualul an universitar, reformă care nu numai că nu facilitează dezvoltarea școlii superioare din Filipine dar restrînge și mai mult accesul tinerilor în facultăți. Principala prevedere a „reformei” — care reprezintă exact contrariul cererilor tineretului privind democratizarea școlii superioare — o constituie închiderea în urmeții cîinci ani a trei universități de stat și sprijinul acordat înființării unor institute particulare de învățămînt superior. Institutele care, prin taxele ridicate, reprezintă, în fapt, o barieră în calea dorinței a zeci de mii de tineri cu posibilități materiale modeste, de a primi o pregătire universitară. De altfel, restrîngerea rețelei universitare de stat se desfășoară cu o perseverență remarcabilă. Alocațiile destinate universităților de stat au fost sensibil micșorate. Ultima victimă a fost universitatea de Philippines din Manila, care și-a văzut redus bugetul pe actualul an universitar de la 9 milioane de peso. S-a ajuns ca partea alocată din bugetul național pentru scările superioare să scadă pe parcursul a numai doi ani, de la 4 la sută la 1,5 la sută. De altfel, ultima involuție în materie, anunțată săptămîna trecută de forul

ministerial competent, constă în trecerea în dreptul a universităților de stat cu începere din următorul an universitar — la un așa numit „sistem de auto-gestiune financiară”. Aceasta înseamnă, practic, ridicarea considerabilă a plafonului de taxe, care vor trebui să asigure, încă în anul universitar 1973-1974, peste jumătate din cheltuielile legate de funcționarea facultăților. Opoziția înfrîmpantă de asemenea măsuri în rîndul studenților și universităților este firească. Într-un manifest semnat de peste 200 de cadre didactice universitare se cere autorităților anularea a ceea ce este denumită „reforma antidemocratică” și inițierea „unei politici de reală dezvoltare a universității filipineze”. Documentul recomandă alocarea a cel puțin 20 la sută din bugetul național pentru programele de învățămînt și cercetare științifică” fără de care — după cum subliniază autorii manifestului — Filipinele nu vor reuși să învingă niciodată subdezvoltarea”. Tensiunea din centrele universitare filipineze nu face decît să se accentueze și mai pregnant în relief acuitatea problemelor cu care e confruntată școala superioară filipineză, deosebitele tinerilor din îndepărtata țară insulară, îndreptate spre dezvoltarea învățămîntului superior, spre democratizarea universității, spre deschiderea largă a porților universităților în fața tuturor celor înzestrați.

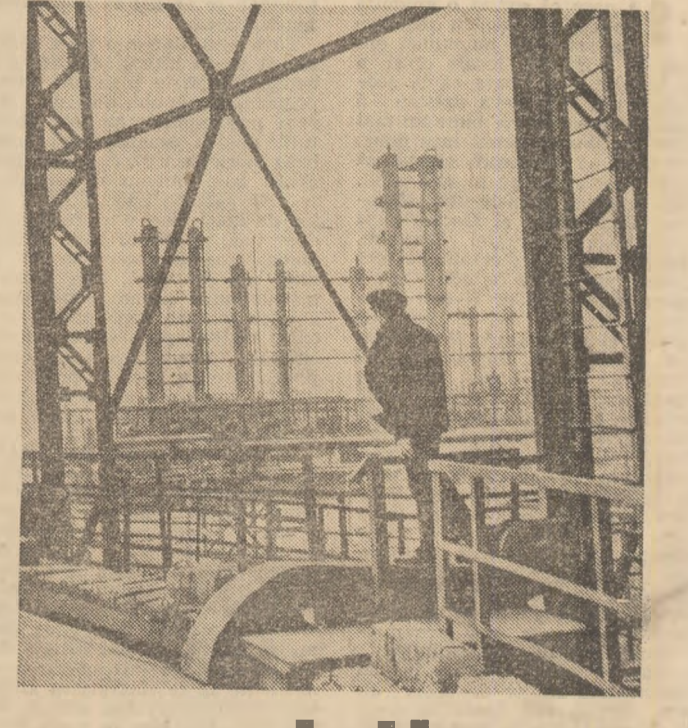
E. R.

Renunțarea voturilor în Uruguay

Curtea Electorală a Uruguayului a hotărît să treacă în sarcina sa directă operația de renunțare a voturilor exprimate la alegerile prezidențiale și parlamentare din 28 noiembrie 1971.

Hotărîrea Curții a fost determinată de „inertiența” cu care se desfășoară verificarea voturilor și de numeroasele contestații ale rezultatelor preliminare, înaintate de către Partidul Național (Blanco) și Frente Amplio — coaliție a forțelor de stînga. După cum s-a mai anunțat, rezultatele preliminare indicau un avans de 9.000 de voturi ale lui Juan Bordaberry, candidatul prezidențial al Partidului Colorado, de guvernămînt, asupra reprezentantului Partidului Blanco, Wilhelm Ferreira Aldunate. În stadiul actual al renunțării voturilor, precizează agenția Prensa Latina, avantajul lui Juan Bordaberry s-a redus la aproape 6.000, iar incertitudinea asupra candidaturii care urmează să ocupe funcția de președinte al Uruguayului se menține.

Instantanee sovietice

Însemnări de DOINA TOPOR

producerea și a altor articole. Explicația am găsit-o la centrele de clasificare, în magazinele universale, în secțiunile de confecții pentru femei unde sortimentele variate pot satisface gusturile celor aproximativ 100 de milioane de femei sovietice. Mi se spune că în ultimii ani s-au cheltuit sume importante pentru construirea de magazine universale. fie ele G.U.M.-uri, fie Universmaguri, un etaj, în genere circular, în cel puțin o oră. [Există în țară 500 de mii de magazine mici sau mari mari deservite de 1.200.000 salariați]. Prin tradiție, vitrinele exterioare ale magazinelor nu au o funcție prea mare în relația cumpărător-vînzător. Ceri intereși găsesc la fiecare raion obiectele dispuse estetic pentru a fi mai ușor reperate. O mențiune pentru cele mai ieftine lucruri: îmbrăcămintea și încălțămintea pentru copii, medicamentele și cărțile. Privilegiile magazinelor sînt copii. Pentru ei se fac permanent demonstrații cu jucării electrice și mecanice și dacă ele se întîmplă să fie peștii cu cheie... într-un lighean cu apă. Un mare complex comercial se găsește pe Kalinin Prospekt din Moscova. El este format din treizeci de magazine cu o mie de vînzători într-un schimb; restaurantele, cafelele și barurile pot primi mai mult de 5.000 de clienți în același timp. Serviciile se

frumoase orășe din lume. (Este și rezultatul unui sondaj întreprins de revista italiană „L'Espresso”). Mă gândesc la un rîsîmp mult mai scurt, la ultimii cîinci ani și află de la gazdele mele binevoitoare că orașul n-a mai cunoscut niciodată un rîm atît de înalt de construcție: sute de blocuri noi cu 350.000 locuințe, 105 școli noi, 123 grădinițe de copii, 30 de întreprinderi pentru prestări de servicii, magazine cu 3.500 de vînzători, restaurante, cantine, braserii, baruri cu 67 de mii de locuri, matruș prelungit cu încă 16 mii locuri, un pod nou „Alexandru Nevski”, o nouă gară fluvială în raionul Nevski, două hoteluri de prim rang „Leningrad” și „Sovietskaiia”, trei parcuri (Lujno-Primorsk, Aviatorilor și Puloostrovski), Palatul „Lublinski”, sala de concerte „Okteabriski”, 9 cinematografe etc., etc. Este un bilanț strălucit pe care l-am înregistrat în cadrul unui program abundent presărat cu bijuteriile arhitectonice ale Petersburgului și ulterior ale Leningradului. Distincția orașului vechi, pînă la timpul din porii zidurilor vestite sînt cultivate cu inteligență. Petru cel Mare a vrut să asorteze albastrul limpede al Nevei, aurul cupolelor și al ornamentelor baroce; succesorii săi l-au imitat și rezultatul este unic: o orgie de reflexe urice. Și nu numai atît. O frumusețe într-adevăr impresionantă!

Cinema

ULTIMUL RĂZBOINIC : rulează la Scala (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). București (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

AVENTURI ÎN ONTARIO : rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45). Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45). Favorit (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

LOVE STORY : rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45). Crivița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

UNCHILN VANIA : rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

MIRII ANULUI II : rulează la Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

3 PENTRU TIMPUL DV. LIBER 3

18,30; 20,45). Excelerilor (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16,45; 18; 20,15). Flămura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

SĂ CUMPARĂM O MAȘINA DE POMPIERI : rulează la Timpuși Noi (orele 9-18,30 în continuare). PROGRAM DE DOCUMENTARE (ora 20,15).

COPACII MOR ÎN PICIOARE : rulează la Volga (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

DECOLAREA : rulează la Larmet (orele 15,30; 17,30; 19,30). Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

STEAUA DE TINICHEA : rulează la Înfrățirea (orele 15,30; 17,45; 20).

ABEL, FRATELE TĂU : rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20,15).

FLOAREA DE CACTUS : rulează la Buzuești (orele 15,30; 18; 20,15).

B. D. LA MUNTE ȘI LA MARE : rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20). Floarea (orele

15,30; 17; 20,30). Artă (orele 15,30; 17; 20,15).

CEA MAI FRUMOASĂ SOTIE : rulează la Bucegi (orele 15,45; 18; 20,15). Gulești (orele 15,30; 17,45; 20).

NEÎNFRICATUL GVYLA VARA ȘI IARNA : rulează la Flacăra (orele 15,30; 17,45; 20).

SUNETUL MUZICII : rulează la Unirea (orele 15,30; 19).

ARTICOLUL 420 : rulează la Lira (orele 15,30; 19).

SORGUL ROȘU : rulează la Fe-

rentari (orele 15,30; 17,45; 20).

O FLOARE ȘI DOI GRĂDINARI : rulează la Crîngăși (orele 15,30; 19). Miorita (orele 9; 12,30; 16; 19,30).

MHAIL STROGOFF : rulează la Munca (orele 15,30; 18; 20,15).

WATERLOO : rulează la Progresul (orele 16; 19).

AEROPORTUL : rulează la Vitorul (orele 16; 19). Cosmos (orele 15,30; 19).

ANNA CELOR O MIE DE ZILE : rulează la Rahova (orele 15,30; 19).

HELLO DOLLY : rulează la Moșilor (orele 15,30; 19).

RITURMI SPANIOLE : rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).

teatre

Teatrul „C. I. Nottara” (Sala Maghera): BUNA SEARA DOMNILE WILDE — ora 19,30; Teatrul de Comedie: INTERESUL GENERAL — ora 20; Teatrul „C. Tănase” (Sala Savoy): BÎMBIRICA — ora 19,30; (Calea Victoriei): GROAPA — ora 19,30; Teatrul „Ion Văducescu”: VĂRIETĂȚI NON-STOP — ora 19,30; Studioul „Casandra” al I.A.T.C.: ACT VERNETIAN — ora 20.

15,30 Lecții TV pentru lucrătorii din agricultură, 17,30 Avanzierii, 17,40 La volan — emisiune pentru conducătorii auto, 18,00 Căminul, 18,40 Avanzierii, 18,45 Ecranul, 19,10 Trăgerea de amori-zare ADAS, 19,20 1001 de seri, 19,30 Telesalon, 20,05 Reflector, 20,20 Roman folclor — „David Copperfield” (VII) — ultimul episod, 20,45 Avanzierii: Mușatini, 20,55 Pagina din literatura universală românească, 21,20 Dezbatere ideologică, 21,50 Imagini de pe Vitava, 22,30 „24 de ore”, 22,45 Contrast din lumea capitalului.